

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 2 - 2021

Läs om:
Trestadstävling i golf 2021

Ledare

Tänk, det blir nog sommar i år också

Pandemin håller i sig och det har märkts tydligt i vår förening. Medlemmarna är inte så aktiva och de som publicerar vår tidning funderar på om det är lönt att ha oss kvar som kund då deras kostnader med reklamintäkter inte går med tillräcklig vinst. Vi får väl se hur det blir med det. Vi i styrelsen jobbar dock på med olika kommande evenemang när pandemin är över och det får vi återkomma med information om framöver.

Som chef för Malmöpolisen finns också traditionsenligt ett hedersuppdrag och det är att vara ordförande för MPGL. De flesta av Malmöcheferna har varit detta genom tiderna. Vi som enhetschefer har förordanden om fyra år och jag har nu suttit i det närmaste två perioder. Det innebär att året 2021 är mitt sista år som ordförande i MPGL eftersom jag den 1 juni börjar som chef för den regionala utredningsenheten i Syd. För er som var med på den gamla tiden är det f.d. Länskrim och då vet ni vad jag talar om. Den som tar över chefskapet i POMA är Petra Stenkula varvid valberedningen får sondera terrängen vilka de nya ordförandemöjligheterna är. Hur som helst har vi i styrelsen sagt att jag hänger på året ut tills nästa årsmöte och därefter tackar jag för mig.

Vi i styrelsen önskar er alla en härlig sommar även om vi fortsatt måste tänka på avstånden oaktat att några av oss numera är vaccinerade.

Må väl!

Styrelsen i MPGL genom
Ordförande MPGL

Stefan Sintéus

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Ola Wahlberg, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändring/utebliven tidning:

E-post: info@skanepolisen.se

eller

Skånepolisens Sport & Fritid

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Bankgatan 20, 233 31 Svedala

Materialstopp till redaktion och utgivningsplan 2021:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	1 mars	v 14
2	10 maj	v 24
3	16 augusti	v 38
4	8 november	v 50

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Trestadstävling i golf 2021,
Arslövs GK.

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd
Magnus Cederlund, Camilla Wixenius.

Tryck:

Exakta Print, Malmö
www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande
och motionerande polisanställda
i Skåne samt anhängare till dessa.

Innehåll

Ledare	1
MPGI:s sektionsledare.....	2
Ola begär ordet.....	3
Styrelsen – Stefan Olofsson.....	4
Uppdatering av adressregister.....	5
Trestadstävling i Golf 2021	6
Från division 4 till Elitserien och Allsvenskan.....	8
Boktips inför semestern	10
En medeldistansares betraktelser	11
MPGI golf.....	12
Boktipset	15

Vi presenterar Ottosson & Vesterhav	15
Uniformsmuseet "Uniform Collection"	16
Rolf "Tejpen" Björklund	18
Around the world med Polisens Musikkår	20
Till fjälls!.....	22
Nostalgi: Ormjakt.....	24
Viktigt från föreningen!.....	25
Nekrolog – Leif Hallberg har lämnat oss	26
Vinnarna av fototävlingen	28
Finn fem fel.....	29

MPGI:s sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Golf

Göran Holmgren
010-561 45 57, 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Ishockey/rinkbandy

Rasmus Andersson
0730-60 85 96
rasmus.andersson@polisen.se

Boule

Per Robertz
0701-74 83 49
per.robertz@gmail.com

Bowling: (vilande)

Thomas Stenbeck
thomas_948340@bredband.net

Funtionell Fitness

Fredrik Ivehed
fredrik.ivehed@polisen.se

Handboll - herrar

Magnus Billing
magnus.billing@polisen.se

Jakt/Fiske

Ola Wahlberg
ola.wahlberg@polisen.se

Fotboll - dam

Åsa Andreasson
asa.andreasson@polisen.se

Innebandy

Herrar: Stefan Olofsson
stefan.olofsson@polisen.se
Damer: Karin Lago
karin.lago@polisen.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Anders Larsson
010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Dynamiskt skytte

John Sharifi
0730-84 92 30
john.sharifi@polisen.se

Padel

Henrik Rosberg
0733-48 37 74
henrik.rosberg@polisen.se

Ola begär ordet

Glassens tid är här

Värmen börjar göra sig påmind och växtligheten groor i naturen. Visst är det ljusare tider på gång nu! Jag hoppas de flesta av er klarat av första grillkvällen och lite trädgårdsarbete eller fått balkongen vårfin med lite blommor och grönska. Det en härlig tid vi har framför oss. Vi har en liten körtel i hjärnan som heter talkottkörteln (Corpus pineale) och som normalt utsöndrar hormonet melatonin och som gör oss sömniga. Då vi utsätts för ökad belysning av solen avtar detta och vi vaknar till. Förutom att få oss att må bättre så reglerar den vår sömn så vi sover bättre. På våren och sommaren minskar utsöndringen av melatonin och vi mår bättre och det spritter i kroppen. Det är det som händer i oss nu, att vi äntligen får komma ur den gråa kalla färglösa vintern. Ener-

gin ökar, och vi orkar mer, och blir mer aktiva. Detta speglar sig säkert i de flestas liv just nu. Träningstillfällena blir fler och mer intensiva. Det är också nu som glassaffärerna runt om oss i samhället täljer guld med kniv. Jag ser dagligen långa köer utanför dessa och folk väntar tålmodigt för att få köpa en glass och sätta sig en stund i solskenet och njuta. Vi har varit svältfödda på den känslan länge nu! Självtal föredrar jag en strut med hårdglass, gärna då en kula romrussin och en kula italiensk stracciatella. Då njuter jag! Jag försöker balansera njutning med lite träning och friluftsliv.

Tillfällena i skog och natur ökar också för mig. Som jag tidigare skrivit fördriver jag tiden med både jakt och fotografering i naturen så det blir många timmar i det gröna. Jag hoppas ni delar

min glädje över våren och värmens intrång och att ni får den tid i solen som ni förtjänar. Jag brukar avsluta mina "kåserier" med en uppmaning om att ni inte ska glömma bort att röra på er och få lite träning. Jag gör det samma denna gången: Ut och njut av det fina vädret och passa på att förbättra ditt mående i din egen takt. Nu verkar vaccinationsprogrammet skjutit fart och jag hoppas ni får era sprutor snart om ni inte redan fått. Självtal fick jag min första i förra veckan så snart blir det återgång till lite mer normala rutiner för oss alla. Träna på ... må väl!

Chefred. & redaktionssekr

Ola Wahlberg

Styrelsepresentation

Stefan Olofsson

Jag har varit medlem i MPGL sedan jag var aspirant 2009 och del i styrelsen sedan 2019. Efter det att jag blev medlem i MPGL har jag varit aktiv i handboll, innebandy samt cykel, motion- och friidrott. Under åren har jag tagit medaljer för samtliga sektioner och tilldelats Svenska Polisidrottsförbundet utmärkelse "stora grabbars och tjejers märke".

Mitt idrottsutövande började med fotboll men då jag fått det

mest i händerna slutade jag snabbt och började istället spela handboll. Handbollen slutade jag med 2010 då det för min del blev svårt att kombinera med 3-skiftet.

Numera är det uteslutande cykling på träningsschemat och jag har konstaterat att det var nog det jag skulle börjat med i unga år.

Tidningens adressregister!

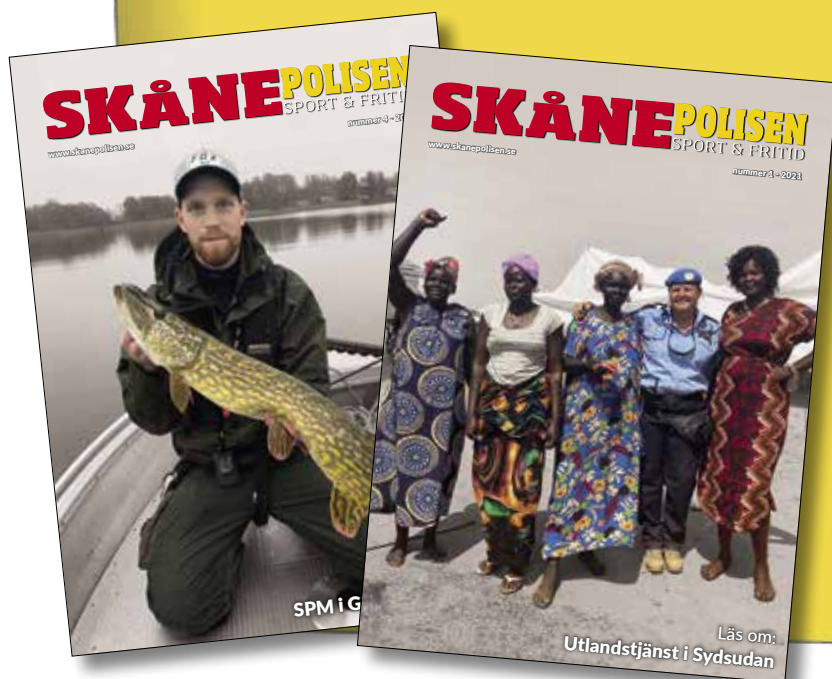
Vårt adressregister börjar bli gammalt, och det behöver därför göras en stor genomgång. Får du tidningen idag, och vill fortsätta att få den, skickar du antingen ett mail till info@skanepolisen.se eller ett brev till postadressen som står överst bak på tidningen. I mailet/brevet anger du ditt namn och din adress, även det står på baksidan av tidningen.

Fram till den 31 december 2021 har du möjlighet att anmäla dig till fortsatt prenumeration. Även i fortsättningen kommer tidningen att vara kostnadsfri, vilket vi tackar annonsörerna för.

Du som inte anmält dig senast den 31 december kommer att plockas bort ur registret. Skulle du upptäcka senare att du saknar tidningen, kan du anmäla dig enligt ovanstående.

Står det **"MPGI medl."** bak på din tidning, behöver anmälan inte göras, utan den skickas till dig som medlem i MPGI.

Redaktionen tidningen Skånepolisen Sport & Fritid

Trestadstävling i golf 2021, Araslövs GK

Årets trestadstävling i golf mellan Stockholm, Göteborg och Malmö gick av stapeln på Araslövs Golfklubb utanför Kristianstad den 3-5 maj. Vård för årets tävling var Malmö som hade beställt ett lagom varmt väder med lite vind, men så blev tyvärr inte fallet. Boendet på golfbanan var mycket trevligt med shuffleservice till och från restaurang och klubbhus.

Lagkaptenen för Malmö, Christian D. stod på plats och tog emot och hade sett till så att alla fått ett litet välkomstkit som låg på sängen, strålande jobbat.

Enligt väderprognosen på söndagen så skulle det regna i stort sett tre dygn i rad från måndag lunch till onsdag kväll, med en mycket hård vind på köpet. En golfares största mardröm.

Nu blev det som tur var inte riktigt så illa som prognosen lovade.

Efter ankomst till Araslövs Golfklubb lite innan lunch på måndagen så var vädret gråmulet och ostadigt som meteorologen säger men inget regn. Då en mycket god lunch inmundigats så väntades spel i formen av fyrboll/bästboll. Vädrets makter höll sig i stort på vår sida och det blev en trevlig golfrunda för alla på norra banan.

forts. →

← Ingemar, Gbg svingar loss. Johan, Malmö och Poppen, Gbg begrundar.

Resultatet efter dag 1 var väl mest muntert för Stockholm som tog ledningen med 3 poäng strax före Göteborg som tog 2 poäng och Malmö skrapade ihop 1 poäng.

Det blev en mycket god tre rätters middag på kvällen, men på grund av coronan så uteblev minglet på kvällen, alla var tvungna att lämna restaurangen senast kl 20.30, och vädret tillät oss inte att sitta ute på kvällen.

Dag 2 inleddes på förmiddagen med singelspel på södra banan. Vädret kunde definitivt ha varit bättre men också sämre. Det blev regnskurar om vartannat och ganska bra med vind.

Efter en stärkande lunch där vissa fick kasta i sig maten för att hinna ut till sin starttid så satte eftermiddagens spel igång som var greensome på Norra banan. Det gick ganska tungt för Malmö som efter dagens spel skrapat ihop 4.5 poäng, Göteborg gick det bättre för och de fick ihop 9.5 poäng och bäst hade det gått för Stockholm som fått ihop 10 poäng.

Det blev ännu en mycket god middag på kvällen efter 36 tuffa hål. Då tiden runnit iväg från oss så fick vi ta med oss efterrätten till rummet. Två spelare som inte hade fått nog av 36 hål efter dagens spel gick hål 10 och 11 in på vägen hem och spelade tydligen om något eget litet pris.

Inför dag 3 som avslutar trestads med singelmatcher var Malmö tvungna att vinna alla sina matcher för att ha en chans på segern. Stockholm höll väl lite på oss från Malmö för att kunna ta hem trofén från Göteborg som lagt beslag på den de senaste åren.

Det började bra för Malmö som tog sina fyra första matcher men sedan tog det stopp. Vi snyggade dock till siffrorna och fick till slut ihop 10 poäng för en hedrande tredjeplats. Vi lyckades inte hjälpa Stockholm tillräckligt eller om de själva inte var bra nog, för de blev ännu en gång tvåa på 12.5 poäng strax efter segrarna från Göteborg som fick 13.5 poäng. Stort grattis till Göteborg som än en gång var de bästa till slut.

Under sista dagens spel var vädret med oss lite bättre och det föll nästan inget regn. Istället fick vi spela i en grym vind.

Stort tack alla för tre mycket trevliga dagar med härlig golf och trevligt umgänge.

Anders Persson

Ingemar, Gbg håller ett någorlunda ödmjukt tacktal efter segern.

Vinnarlaget från götet.

Malmölaget: Johan, Anders P, Anders N, Henrik, Mats J, Ola, Mats B.

Från division 4 till Elitserien och Allsvenskan i Volleyboll

Som 14-åring och på väg mot 193 cm lång tyckte min pappa att jag skulle prova på att spela volleyboll. Som de flesta ungdomar på den tiden testade man förutom fotboll även hockey, bordtennis och i princip allt som hade en boll ingående i spelet.

Själv hade min pappa ett förflutet från just volleyboll, även om det var i hans egen ungdom med helt andra förutsättningar än de jag hade. Det kom ett världskrig emellan som stoppade all sport för flera och min pappa blev uttagen som soldat i detta. Kanske var det därför han tyckte jag skulle ta vid där han själv slutade med sport.

Så 1974 smög jag in på Trelleborgs volleybollklubbs herrtränare och undrade försynt om jag fick vara med. Dåvarande tränare var en polsk idrottslärare vid namn Janusz som med sina öststatsmetoder granskade en uppifrån och ner och fnös till då han tyckte jag var lite klen. Hur som helst blev jag väl mottagen tillsammans med en annan nykomling, Thomas kallad TP. Under de första träningarna blev TP och jag mer eller mindre helt mörbultade av bollar som kanske lite hårdare än vanligt riktades mot oss då de första momenten

i att lära sig volleyboll är mottagning efter serv. Med rödflammande armar undrade jag försynt om det verkligen skulle göra så ont varvid vår polske tränare skrattade och sa på bruten svenska "allt som inte dödar det härdar". Något som jag än idag kan komma på mig själv att säga.

Hur som helst kämpade vi på och sakta men säkert blev jag vän med bollen och kunde så småningom ge tillbaka lite halvhårda smashar som ibland var ganska välriktade mot bl.a. Zeime som under några månader utsett mig som slagpåse.

Vår tränare började tala mer vänligt med mig och TP och började ge oss en del bra instruktioner samtidigt som han tvingade oss till styrketräning för att bygga lite mer muskler. Efter ca ett års träning hade både TP och jag en ordinarie plats i laget och vi konkurrerade ut några av de gamle som inte var lika snabba som vi hade blivit.

Nu tror den oinvigde läsaren att volleyboll är något av en "messsport" men det kan jag lova er att efter 25 år som aktiv spelare lider jag fortfarande av sviterna efter brutna fingrar, skadade knäleder och opererade höftleder och

fötter. Min fru brukar säga att det enda som kvarstår för att jag ska bli en fullgod robocop är lobotomi ...

Så småningom byttes tränaren ut till en tjeckisk f.d. elitspelare som flyttat till Sverige och tyckte jag att vår polske tränare var hård och tuff var det inget emot vad den nya tränaren var. Han lärde sig snabbt en mening på svenska som löd – Hoppa högre, slå hårdare annars inget vatten. Hade vi fixat träningen bra och Stanislav var nöjd så gav han oss lemonad, något han ansåg vara en lyxvara.

Åren gick och spelet i division 4 blev spel i division 3 och kval till division 2. Vi lyckades inte så väl i kvalet utan fick harva i trean som ändå höll väl hög klass trots allt.

Tränare nummer tre kom in i vår klubb. Leif Erlandsson hade spelat i Elitserien i Sverige och hade många fina erfarenheter att tillföra. Leif blev också spelande tränare och med ett gott kamratskap till mig som än idag finns kvar. Leif bjuder mig varje år i januari till sin födelsedagsfest och i år grattade jag honom på hans 82-årsdag även om festen i år fick bli digital.

Leif utvecklade en teknik på oss spelare samt såg till att matcha oss med träningsmatcher vi bara kunde drömma om. Vi spelade internationellt med flera matcher i Danmark men också mot lag som var betydligt bättre än vårt lag. Vi fick stryk så det stod härliga till men sakta och säkert förbättrade vi vårt spel och vid de två största turneringarna i Danmark tog vi hem guldpokalen och jag fick pris för turneringens bästa spelare, något som min pappa var mycket nöjd över.

I samband med spel med betydligt bättre lag än vårt lag, fick vi 1986 besök av Ystad IF och deras mycket framstående lag där bl.a. Lasse Nilsson blivit uttagen till landslaget. Svenska landslaget var ett oerhört välfungerande lag och slogs med de absolut bästa lagen i världen som Cuba, Ryssland och Kina. Ni som ser tv-programet Mästarnas

mästare har säkert sett att Bengt Gustafsson är med och han tillsammans med Lasse Nilsson blev så småningom några av världens bästa volleybollspelare genom tiderna.

Att få spela träningsmatcher mot YIF triggade mig oerhört mycket och jag gjorde mitt absolut yttersta för att visa att vi från lilla Trelleborg minsann också kunde. Att de sedan mer eller mindre lekte ut oss i match efter match med 3-0 i baken gjorde att vi insåg att avståndet var för stort och att vi nog helst hörde hemma i division 3 eller som jag tyckte efter matcherna division 6 eller 7 ...

Veckorna efter Ystadsmatcherna kom helt plötsligt Ystads tränare Kaj Nilsson in på vår träning och satte sig på läktaren. Vi kände givetvis igen honom och tänkte undrande vad han gjorde där men vi tränade på. Efter träningen ville han tala med vår tränare Leif och mig och i sin hand hade han ett kontrakt om att jag skulle få provspela för YIF. Lyckan var förstås fullständig för mig och utan närmare eftertanke på vad det skulle innebära, tackade jag ja. Månadslönen var fantastiskt hög, nåja 1000 SEK i månaden kan man skratta åt men med tanke på att jag hade knappt 6 000 efter polishögskolan 1981 så var detta mycket för mig. Tänk att tjäna pengar på sporten man älskar fast det endast räckte till bensinpengar ...

Spel i Allsvenskan och Elitserien är såklart få förunnat men parallellt med långresor varje veckoslut samt tre dagars bollträning och en dags styrketräning per vecka insåg inte minst min kära hustru att jag mer eller mindre kunde mantalsskriva mig i Österportshallen i Ystad. Min hustru stöttade mig dock väl och under några säsonger spelade jag med Ystadslaget och utvecklades såklart positivt även om jag ofta fick nöta plats på avbytarbänken. Vi åkte ofta buss till våra bortamatcher och för att få oss att vakna till efter en lång bussfärd stannade bussen någon kilometer innan spelplatsen och vi fick helt sonika gå sista sträckan till hallen. Jag kan lova er att vi var vakna när vi väl nådde hallen. Känslan av att få möta de allra duktigaste i Sverige och få träffa landslagsspelare kommer jag aldrig att glömma.

Vår familjesituation förändrades när två härliga ungar tillkom i familjen Sintéus och det var bara att lämna Ystad för att fråga efter en plats i sin gamla klubb i Trelleborg. Fortsatt spel i Trel-

leborg för att 1999 bestämma sig 49-år gammal att nu fick det räcka med aktivt spel. Samma år åkte jag dock på utlandstjänst till Bosnien och Hercegovina men se där fanns ett svenskt militärlag som spelade volleyboll i gamla uttjänta landslagströjor från Sverige. Jag kunde såklart inte låta bli och fick på plats ta del av att spela volleyboll utomhus på grus. En helt fantastisk upplevelse där de bosniska lagen vi mötte hade servar som var upp emot kanske 15 meter upp i luften. Det var härliga upplevelser och framförallt en hel del peacekeeping då det var f.d. soldater vi ofta mötte.

Efter Bosnien var det definitivt slut med matchspel – nästan ...

Min gamle tränare Leif, mer än 20 år äldre än mig ringde en dag och sa; – Stefan, har du sett att det finns en trevlig beachvolleyturnering i Skanör

där man kan vinna fina priser (Leif är från Småland och är väl medveten hur man hushållar med pengar).

Jag tänkte att en 60- och en 40-åring inte hör hemma på en strand i Skanör full med vältränade 20-åringar som med lätthet hoppar i den tjocka sanden, och sa att hans förslag var mycket tveksamt. Leif stod dock på sig och sagt och gjort så åkte vi dit.

Nog tittade flera lite frågande på oss och undrade om farbröderna ändå inte kommit fel. Ålderdomshemmet och Fia med knuff låg ju på andra hållet ...

Första set var lite knackigt och vi förlorade det till två testosteronstinna grabbar som skrattade lite förnöjt åt oss. Leif, som är en oerhört skicklig taktiker la upp lite strategi för oss och helt plötsligt kunde grabbarna se sig besegrade. Efter två dagars turneringsspel stod det klart. Leif och Stefan tog hem hela ski-

ten och gick till final på Ribban i Malmö veckan efter. Med oss i bilen hem hade vi priser som handdukar, väskor, solglasögon och en keps som jag faktiskt tror att Leif fortfarande har kvar.

Finalspelet på Ribban blev mer eller mindre ett fiasko för vem fick vi möta? Jo, mina gamla lagkamrater från YIF med inte minst landslagsspelaren och Italienproffset Lasse Nilsson i spetsen, storstryk således men en kul upplevelse.

Så här flera år efteråt kan jag konstatera att de aktiva åren inom volleyboll fortfarande påminner mig varje morgon då jag sätter ner fötterna på golvet bredvid sängen följt av orden ajajaj... Jag skulle ändå för allt smör i Småland inte vilja ha min idrottsliga karriär ogjord. Den är värd ett ajajaj varje morgon.

Nu är målet inställt på att våra barnbarn kanske skulle kunna blicka mot sporten. De har nämligen fått var sin volleyboll och vem vet....

Stefan Sintéus
Ordförande i MPGI

Boktips inför semestern

Det föll sig så att jag kom över boken "Gunder Hägg - Frontlöparen" inför löpsäsongen 2021 och det gav både mersmak i löpspåret och en god portion trevlig läsning.

Gunder Hägg var en av svensk friidrotts allra största och en av våra första internationella superstjärnor på idrottsscenen. Löparen och historikern Björn Lundberg med sin passande bakgrund tog sig an att djupdyka i Häggs karriär och det mynnar ut i intressant och målande läsning. Både personen Gunder Hägg, idrotten som sådan och det dåtida samhället skildras på ett träffande sätt av Lundberg som erbjuder högklassig läsning även för den som till äventyrs inte själv är biten löpare.

Lundberg tar avstamp i Häggs uppväxt i de djupa skogarna i norr (även om Hägg senare landade i Malmö en längre tid) och målar upp en genuin bild av det svenska samhället under folkhemmets framväxt. Vi får följa med på en resa där radion och tidningarna var de enda medlen att skildra idrotten och vi blir varse hur väl förspänt vi har det idag. Samtidigt erbjuder Lundberg en intressant inblick i hur amatöridealerna påverkade idrotten som var väsensskild den vi ser idag.

Jag ska inte avslöja mer utan tipsar övriga, idrottare såväl som kollegor, att förse sig med denna högst läsvärda bok och parkera sig i hängmattan med ett glas iskall lemonad.

Kalle Dannestam

En medeldistansares betraktelser

Istället för en enkel summering av fjolårssäsongen i siffror tänkte jag ge mig på en skildring av vad som kommit att bli min favoritdisciplin inom löpning – medeldistans. Som veteran tävlar har under tecknad laborerat friskt med distanser från 60 m upp till marathon men fastnat för just medeldistans, ofta definierat som sträckorna över 400 m och under 5 000 m.

De tävlingar som väl blev av under fjolåret skedde i liten skala – ungefär så som veteran tävlingar brukar se ut, bara ännu mer efterlängtrade än annars denna säsong. I hop med en allt bättre löpform de senaste åren och en djupdykning i Gunder Häggs historia såg jag säsongen an och när tävlingarna rullade igång fick spikskorna göra skäl för lönen.

Mycket snart presenterades vedermoderna med medeldistans, vars lopp

kan delas upp i fyra huvudsakliga faser som kan beskrivas enligt följande:

Den första delen; efter lika delar nervositet och övertändning går startskottet och en känsla av oövervinnelig styrka och tron på att allt är möjligt infinner sig. Det går undan och kroppen säger med tydlig stämma "Du är stark som aldrig förr"!

Andra delen; viss verklighetsförankring gör sig påmind men ansträngningen är hanterlig. Det finns utrymme för reflektion och strategi – "Ska jag hänga på rycket? Ska jag ta täten? Tänk nu på tekniken." o.s.v. Snart är hälften förbi och det är ju en hel del, allt medan kroppen antyder att det kanske kommer att funka ändå in i mål.

Tredje delen för med sig en smärre flod av emotioner, främst av den fysiska arten som därefter spiller över på det mentala. Känslan av att börja gå

på ångorna, kippa efter luft och närmast med våld förmå benen att förflytta sig är påtaglig. Det är inte långt kvar men i rask takt får du kvitto på att du kört slut på alla reserver och lite till; inte olikt en hovmästare som inför efterrätten låter meddela "Ursäkta, men herrn har inte råd med detta ...". Inte sällan ställs frågan "Har jag varit så här trött någon gång i hela mitt liv?" följt av det snabba svaret "Nej, förmodligen inte".

Den fjärde och sista delen, samma fråga som ovan får ett reviderat svar för nu minsann är tröttheten mer närvarande än något enskilt tillfälle sedan benen kunnat bära en. Av många kallas den sista delen spurt, något missvisande för snabbhet är inte känslan som just då bor i kroppen som närmast ger respons likt överkokt spaghetti. Det enda som lyckas föra dig framåt är viljan som även den sett sina bättre dagar. Den som bäst lyckats disponera loppet och hantera nyssnämnda emotioner är den som går segrande ur striden.

Väl i mål infinner sig ren lycka – över att det hela är till ändå i hop med reflektioner om att detta kanske ändå var sista gången ... men bara 10 minuter senare börjar det joggas ner för att skaka ur benen och sakta kryper funderingarna sig på om att – "Nej, såå trött var jag väl inte? Benen känns ju rätt fräscha nu" och så smått börjar man planera nästa lopp.

Under de formerna lyckades under tecknad jobba sig igenom ett dussintal lopp under säsongen varav 3 av dem medförde skånskt rekord i M40: 600 m, 1 mile och 2 000 m. Det sistnämnda innebar även svenskt rekord och en marginell notis i historieböckerna samma vecka som min namne Kalle Berglund slog Anders Gärderuds 45 år gamla rekord på distansen. Så inte helt olikt Häggs era fick 2021 års löpsäsong en rekordstinn inramning.

Kalle Dannestam

Uppvärmning inför 2000 m med 3 svenska veteranrekordhållare i frontlinjen.

Fotograf: Jepsen Emanuel Andersson

MPGI golf

Beddinge GK 2021-04-16

Så var då MPGI-touren igång. Äntligen! 24 hugade golfare fick chansen att visa upp att vinterträningen gett utdelning. Vädret helt ok för golfspel om än lite kylslaget inledningsvis. Banan som sig bör var i gott skick och det är ingenting som säger att vi inte fortsättningsvis ska spela tour-debuten på Beddinge GK.

Resultatmässigt var det ganska jämnt. Spelformen var poängbogey och det skiljde endast 6 poäng mellan vinnaren och 10:e platsen.

Vinnaren ja – välkommen tillbaka till Polisen Joel Carnor. Joel har sysslat med annat ett tag men har nu tagit sitt förnuft till fånga och återvänt till Polismyndigheten.

Joel stod som segrare på fina 36 poäng tätt följd av Stefan Svensson och den totala fjolårssegraren Peter Dahlquist. Båda på 34 poäng men där Stefan kniper andraplatsen med anledning av att han har lägre handicap.

Som vanligt ett stort tack till Kullebo som satte färg på prisbordet.

Tävlingens prisceremoni följdes upp med sektionens fördröjda årsmöte. Årsmötet hölls utomhus och genomfördes efter sedvanlig tradition med lite mat, redovisningar och prisutdelningar i olika former.

*Vid pennan
Stefan Nord*

Sydslaget, Tegelberga GK, 2021-05-10

Och så var det dags för årets batalj mot Trelleborgsgänget. Som lagledare är det alltid en fröjd att få planera tävlingen tillsammans med Trelleborgs lagledare Stefan Friberg. Det är lite knep och knåp med att sätta samman laget från båda håll så att det blir så jämnt som möjligt.

Första boll gick ut 07:30 och förmiddagens spel innebär Greensome-match vilket i sin tur innebär att man spelar i par och där;

1. Spelaren med det lägre spelhandi-

capet multiplicerar sitt spelhandicap med 0,6.

2. Spelaren med det högre spelhandicapet multiplicerar sitt spelhandicap med 0,4.

3. Resultaten från punkt 1 och 2, inklusive eventuella decimaler, adderas.

4. Summan avrundas till närmaste heltal.

Trelleborg var som vanligt morgonpigga och på hugget. Förutom vårt lag som gick ut först (Stefan Svensson och Jacob Moberg) och som vann sin match med övertygande 7-5, triumferade Trelleborg i de övriga tre matcherna. Därmed var ställningen 1-3 till Trelleborg efter förmiddagens matcher.

Pallplatserna Beddinge: Från vänster Peter Dahlquist, Joel Carnor (segrare), Stefan Svensson.

Totalsegrare 2020; Peter Dahlquist

Det ska tilläggas att Trelleborg har överlägset flest in-teckningar i vandringspriset. Efter intagen lunch var det dags för eftermiddagens matcher vilket innebar singelmatch. Totalt åtta matcher skulle avverkas och för att vinna tillbaka bucklan var vi tvungna att vinna sex av dessa. Tufft – ja, omöjligt – nej!

Men det räckte inte hela vägen fram. Stefan Svensson, Jacob Moberg, Lars Rosberg, Peter Dahlquist och Jan-Olof Olsson visade på styrka och lyckades betvinga sina motståndare. Vi övriga tre, undertecknad, Lars Mahler och Lena Öbrink lyckades trots jämna matcher inte betvinga våra motståndare och därmed ordna en total seger.

Vi var ändå stolta som lag efteråt med att vi ordnat ett oavgjort resultat, 6-6.

Detta gjorde dock att Trelleborg som fjolårsvinnare får behålla bucklan till 2022.

Och då ...

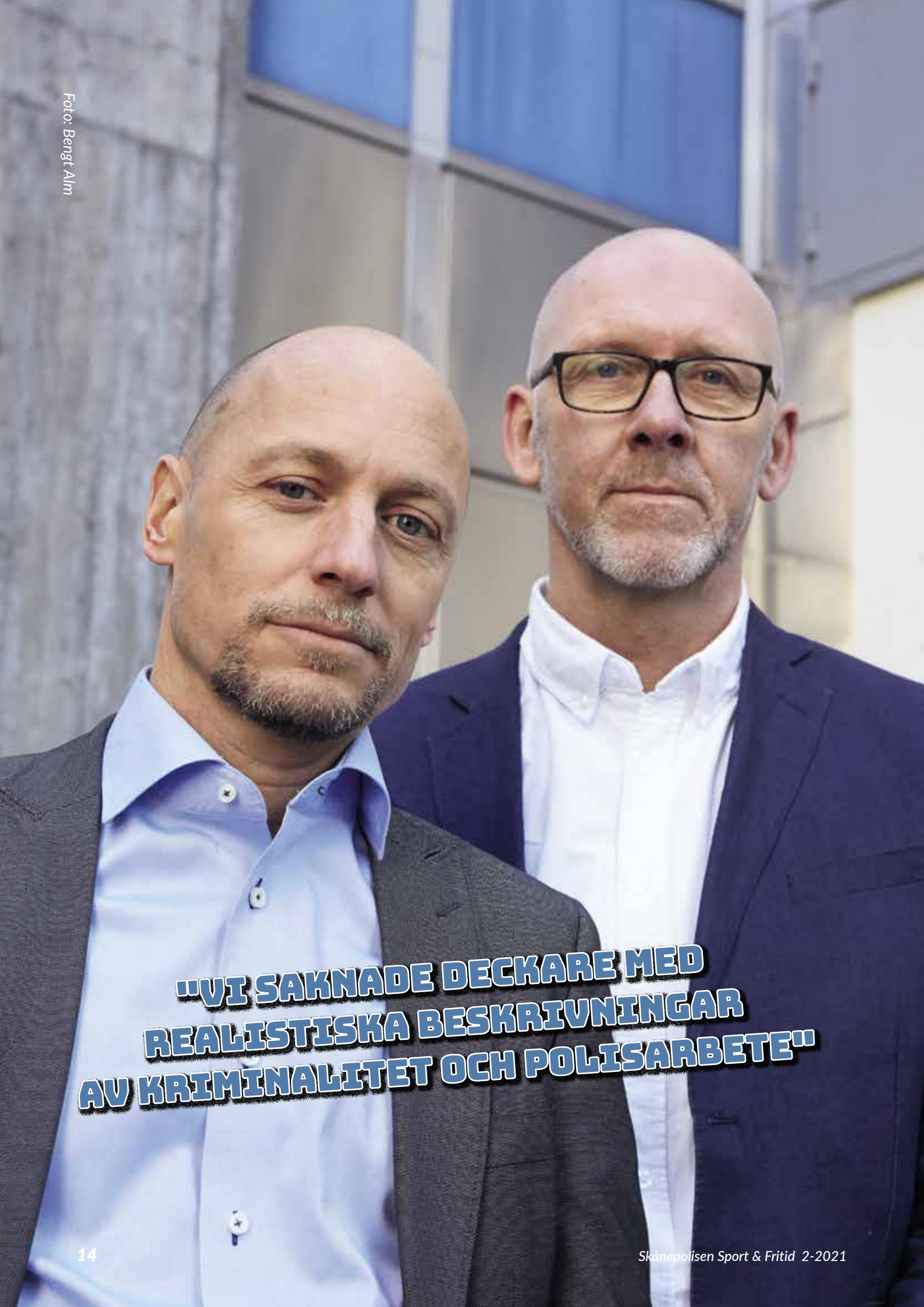
Ett stort tack till laget som kämpade väl och som lagkapten känner man sig stolt.

Vid pennan
Stefan Nord

MPGI lagets ankare.

MPGI laget Sydslaget 2021.

**"VI SAKNADE DECKARE MED
REALISTISKA BESKRIVNINGAR
AV KRIMINALITET OCH POLISARBETE"**

BOKTIPSET

Titel:

OPERATION MONSUNREGN

Författare:

OTTOSSON & VESTERHAV

Förlag:

BOKFABRIKEN

Hemsida:

WWW.BOKFABRIKEN.SE

Handling:

Göteborgspolisens är hårt pressad efter den senaste tidens gängskjutningar. Kriminalkommissarie Martin Malm är dock långt bort ifrån händelsernas centrum. Tidigare var hans jobb att lirka information ur källor i den undre världen, men till följd av hot mot familjen bytte han till skrivbordstjänst.

En dag hör en före detta informatör av sig och vill träffas. Martin får kännedom om storskalig vapensmuggling till Sverige. Han kan inte stå emot frestelsen att börja jobba operativt igen, men denna gång helt utan familjens vetskap.

Efterforskningarna tar honom djupare in i ärendet, och snart befinner han sig långt utanför Sveriges gränser. Är han beredd att offra sitt äktenskap för att rädda liv?

Den första delen i serien om kriminalkommissarie Martin Malm. Och Ottosson & Vesterhav utgör en minst sagt rutinerad debutantduo.

På en jobbresa till Israel med fokus på maffia och terrorism började Per Ottosson prata med kriminologen Daniel Vesterhav. De kom in på hur de läser mycket deckare men saknar realistiska beskrivningar av kriminalitet och polisarbete. Ett samtal som slutade med att duon bestämde sig för att skriva en egen.

Om Per Ottosson:

Är chef för Polisens utvecklingscenter mot bland annat organiserad brottslighet. Han har även arbetat för Säpo och Justitiedepartementet. Inom polisen har han tidigare arbetat med informatörs- och infiltratörsverksamhet.

Om Daniel Vesterhav:

Är kriminolog och arbetar som chef för Brottsförebyggande rådets enhet för forskning om ekonomisk och organiserad brottslighet. Han förekommer ofta i media som expert på organiserad brottslighet.

Uniformsmuseet "Uniform Collection" i Östra Klagstorp

– Sveriges enda museum med civila och militära yrkesuniformer från 1900-talet

I år visas utställningarna: Uniformer på film, Kvinnor i uniform, och inför 2022 planeras för en särskild polis- och FN-utställning.

Jag fick en pratstund med Nicklas Östergren, som berättar att han driver museet tillsammans med Malin Kilberg. Deras profession utöver museet är att Nicklas sedan trettio år jobbar med rekvisita, kostymer och uniformer till film och TV-bolagen. Medan Malin jobbar i samma område med scenografi.

Egentligen är allt en gammal pojkdrom, då Nicklas redan som 14-åring

lyckades komma över en flygaroverall och på den vägen är det, nu finns hundratals uniformer i ladorna. En liten del av dessa visas upp på museet. Här påpekar Nicklas, att han är oerhört angelägen om "proveniensen", d.v.s. att berätta lite om personen som burit just den uniformen i sin tjänsteutövning.

Nicklas Östergren har ett gediget förflutet inom underhållningsbranschen, där han började med att göra egna filmer. Han anlätades 1981 av gruppen Noice för fotografering, men året efter hoppade grupplemmen Hasse Carlsson av från bandet

och Nicklas hoppade in som sångare. Han medverkar på bandets sista LP/album.

Efter sängkarriären tog han upp verksamheten med uniformer och rekvisita till filmbolagen. Den prisade TV-serien "Tre kärlekar" från 80-talet var hans första projekt och sen har det bara fortsatt. Idag har han närmare 100 filmer på sitt CV.

Han har uniformer för Brandmän, Post, Polis, Tull, Armén, Flottan, Flyget, Frälsningsarmen, SJ, P-vakter, Lottor, You name it ...

Han har jobbat med kända regissörer,

Tullavdelningen.

Overall från filmen "Mannen på taket", med kulhål och allt.

som Bo Widerberg, Roy Andersson, Jan Troell, Lars Mohlin m.fl.

I nutid har han medverkat till den populära TV-serien "Vår tid är nu" och på gång är även en TV-serie om "Skandiamannen och mordet på Olof Palme", som visas på TV till hösten.

Jag fick en liten titt in i museet och kan varmt rekommendera ett besök. Vi fick även ta lite bilder som ett litet smakprov.

Museet är idag stängt för allmänheten

p.g.a. corona, men hoppas kunna öppna igen med start den 1 juni 2021.

Vid pennan
Lars-Erik Karlsson
(som skänkt sin gamla
LTG-overall till museet)

MC-polisen Bengt Johnson under uppbyggnad.

Scouterörelsen.

Elsa Andersson från filmen "Så vit som en snö".

Lottakåren.

Kvinnliga poliser från -54 till -92.

Nostalgi: Rolf "Tejpen" Björklund

I slutet på 1993 fick jag förmånen att under sju månader tjänstgöra som civilpolis på Cypern. 18 kollegor från hela Sverige var stationerade i Larnaca. Jag fick uppgiften att vara pressansvarig och skriva för UN-personal på ön i en tidning som hette The Blue Beret. Som om det inte räckte med ordinarie tjänst blev jag stand in för ordinarie bartendern i vår bar – Emalia.

Möte med en AIK-are

Då jag en kväll hade hand om baren, kom en kraftfull man in. Han såg ut

som ett åskmoln och behöva en dubbel whiskey, som han beställde. Jag kände genast igen honom som Lennart "Liston" Söderberg. F.d. landslagsman i fotboll. Han berättade att han var tränare för ett Larnacalag, som hade förlorat tidigare på kvällen. Vann laget fick han fickorna fulla med sedlar. Förlust flög vattenflaskorna runt hans huvud.

Tejpen

Efter några wirrar till frågade han om jag kände "Tejpen" Björklund. Jag svara-

de att han är en av mina bästa kompisar inom malmöpolisen och att vi hade haft hand om vårt framgångsrika SM-lag i fyra år på 80-talet. I Listons ansikte kunde skönjas ett leende. – Fin kille, vi spelade ihop i landslaget.

Vi var som hund och katt då vi möttes på planen. Vi skällde, fällde och armbågade, men efteråt alltid vänner.

AIK:are och MFF:are, tänkte jag – trevligt?? När vi spelade i landslaget höll vi alltid platsen sidan om för den andre i flyget eller bussen. – Hälsa "Tejpen" ifrån mej!

VM-kval på Cypern med fara för eget liv

Både "Liston" och "Tejpen" var uttagna till kvalmatchen -65 i Famagusta (5-0). Förmodligen satt våra kamrater sidan om varandra på buss och flyg.

Eftersom matchen gick på en torsdag, så bjöds landslagstruppen på ärtor, fläsk och pannkakor på svenska FN-campen. Efter måltiden delades gästerna in i mindre grupper under ledning av vars ett befäl. Bosse Larsson, "Tejpen" och "Liston" och några till blev uppmanade att snabbt ta skydd om de blev beskjutna. Och efter en stund började det mycket riktigt att paddra på taken.

Raketer flög över deras huvuden. Alla kastade sig på marken och ålade sig med hasning till närmaste skydd. Värst drabbad blev "Liston" som bar en vit kostym – den blev sig aldrig mer lik.

Hembesök den 12 Maj 2021 i Höllviken

De båda backarna Söderberg och Björklund hade identiska berättelser om det stora överfallet på Carl Gustav Camp 38 år senare.

Tejpen kom i berättartagen. Han mindes 50-dagars resan jorden runt med MFF. Jag rekommenderade honom att skriva en bok om sitt fantastiska liv.

Min sista fråga var: – Varför kallas Du Tejpen! Här kommer förklaringen hela fotbollssverige väntat på!

– Vi spelade kolonifotboll vid Fol-

1965 var ett bra år för Tejpen. Debuterade mot Norge. MFF vann allsvenskan och sportjournalisten Ture Isaksson förärade Tejpen en segercigarr.

kets hus. I motståndarlaget spelade Bengt "Lillen" Andersson. Det var han som uppfann att man aldrig skulle släppa bollen till en medspelare! Tejpen var emellanåt lite väl närgången, men alltid juste. Lillen blev irriterad och skrek: Måste du alltid springa så nära mig? Du är som en *tejp*. Mer behövdes inte!

TACK för kaffet och kokosbullarna var utsökta!

JYET

"Tejpens" meritförteckning:

Tillhört: Gyllebo IF, MFF och TFF

Guld: 1965, 1967 och 1970

Stora silver: 1964, 1968 och 1969

Brons: 1960 och 1963

Cup-guld: 1967

4 DM-guld

Landskamper: 13A, 5B och 1U

Matcher: 341 i MFF (6 mål) och 102 för TFF

Tränare för: TFF, Sjöbo IF, Almhögs Vingar, Vellinge IF, Höllviken GIF och Sofielunds IF

Författaren Jyet, i mitten Lennart Rapp som har varit i FN-tjänst i Korea, Kongo, Gaza och i 6 dagarskriget, utan skador. Men vid 3 tillfällen blivit beskjuten hemma i sin egen trädgård på 6 år! Lennart "Liston" Söderberg till höger.

Ergometertest på Kockums Fritid utförd av Rolf "Tejpen" Björklund. De andra är Hans Persson, Kjell-Åke Gustafsson och Leif Malmqvist.

MFF 1966. Övre raden fr. vänster: Antoio Durán, Todde Jönsson, Gert-Arne Nilsson, Bertil Nilsson, Lars Granström, Bertil Elmstedt, Krister Kristersson, Bo Larsson, Ingvar Svan och Eric Persson. Nedre raden fr. vänster: Lennart Svensson, Jan Olin, Nisse Hult, "Tejpen" och Jan Ekström.

Around the world med Polisens Musikkår Region Syd

Att följa med på en resa runt världen i Phileas Foggs fotspår går inte att göra med Polisens Musikkår. Men över hela världen finns det Polis-musikkårer som vi träffat på festivaler där även vi varit inbjudna. I många städer har stadens Polisorkester varit värdar och sett till att staden invånare fått njuta av två

polisorkestrar vid samma tillfälle. Bilden längst upp är Marktplatz tillsammans med Schwerins Polizeiorchester i Schwerin 2018. På samma resa besökte i svenskbygden Gadebuch där vi bjöd på en konsert på Renässansslottet. Även i Wismar kunde boende och turister lyssna på en konsert i hamnområdet

Resa i Sverige

Fram till 1977 reste vi och gav konserter runt om i vårt avlånga land. Det var Polisens dag i Malmö, Lund och Ronneby. 1968 blev det en resa i Hälsingeskogarna med konserter på sjukhem i Hälsinge och runt Bollnäs

Samma år blev vi engagerade till Formel 1-cirkusen i Anderstorp där vi fick se Niki Lauda vinna sitt 2:a VM med sin Ferrari. Året efter bytte han till Brabhamstallet.

Svenska Polismästerskapet i terräng genomfördes 1977 i Jönköping. Kung Carl XVI Gustav delade ut vinsterna och vi underhöll gästerna.

1977 blir första året med utlandsresa.

I en buss från Malmö fanns många förväntansfulla unga poliser som med sina instrument skulle resa på en utlandsresa och spela.

Över både lilla och stora Bält, förbi H.C. Andersens Odense och genom den sista orten före Tyska gränsen, Harrislee. Nu siktade vi Flensburg.

Här togs vi emot av Flensburgs Polizeiorchester. Efter många konserter gjorde vi en parad tillsammans på den stora gågatan.

När vi åkte hem igen var vi överens att detta måste vi göra om. Inte i Flensburg men på många andra ställen.

Krefeld

Staden Krefeld ligger nästan ända nere vid Düsseldorf. En stad som skadades svårt under bombraider under andra världskriget men som återuppstått utan att det syns krigsskador. Också har dom en Polizei Musikcorps och vi var deras gäster under tre dagar.

1968 Bollnäs konsert framför Folkets hus.

1977 Flensburg.

Under 1983 gjorde vi resor till både Travemünde och Lübeck. Lite senare blev det en långresa till Paris med konserter både på Marsfältet vid Eiffeltornet och i Montmatre.

Rostock

Bilden är från 1999 då vi spelar på gå-

gatan. Sen återvände vi 2003 och åter en gång då det var den stora trädgårdsutställningen IGA.

Polisens Musikkårs hemsida

Mer bilder från våra resor finns på musikkårens hemsida som du hittar på www.polismusik.se. Där hittar du även

information om konserter och arrangemang.

Bilderna kommer från Åke Gustafssons album och bakom datorn satt,

Kjell-Arne Friberg

1: 1977 Niki Lauda i bil nr 11.

2: 1978 Stadt Krefeld.

3: 1999 Rostock – konsert på gågatan.

Trevlig sommar
önskar vi
på redaktionen

Till fjälls!

Att vakna upp med renar utanför tältet är härligt!

Säsongen 2020 innebar ju att semesterplaner utomlands skrinlades och vad fanns då kvar som alternativ på hemmaplan? Många fann svenska fjällen som enda möjlighet att "resa bort" och att alla lager på fjälltält nästan tog slut under våren var ju ett tecken på det ökade intresset. Ett annat tecken var självklart årets julklapp 2020 – ett Trangia kök!

Vårt långa land erbjuder fantastisk vandringsmöjlighet i en fjällnatur som är gudomligt vacker och i kombination med allemansrätt – det kan inte bli mycket bättre!

Det blir här ingen fördjupning i ämnet utrustning – dock ett mycket viktigt område som personal på friluftsfärer säkert kan hjälpa till med.

Sverige erbjuder fjällterräng som kan

vara utmanande, ödslig och utan "civilisation". Det kan också vara motsatsen med fjällstationer strategiskt placerade så att man inte ens behöver bära tält, mat eller årets julklapp.

Det som nu följer är en blandning av utmaning och samtidigt den fjällterräng som är längs söderut – Jämtlandstriangeln.

Denna triangel består av fjällstationerna Storulvån, Sylarna samt Blåhammaren med en längd på 47 km som man lätt fixar på tre dagar. För att komma dit – parkeringen vid Storulvån så innebär det en biltransport på 115–120 mil (räknat från Malmö). Man måste alltså köra upp nära Storlien/Åre för att komma dit från norr.

Ett annat triangelalternativ som är minst lika trevligt är att komma söder-

ifrån och då sikta på byn Ljungdalen som ligger 95–100 mil (från Malmö). Här finns ett mycket trevligt STF vandrarhem (Svenska turistföreningen) där det är perfekt att landa in första kvällen. Efter god frukost nästa dag kör man upp till den stora parkeringen som heter Kläppen där man sedan beger sig ut i fjällvärlden i Härjedalen.

Då kan man också gå i en triangel och t.ex. sikta på Helags fjällstation. Därefter traskar man in i Jämtland och efter en härlig tur kan man nå Sylarnas fjällstation som alltså är ett av hörnen i den riktiga Jämtlandstriangeln. Istället viker man sedan av i riktning mot Gåsens Fjällstuga som ligger på ett lagom avstånd. Därifrån är det söderut mot parkeringen i Kläppen (Ljungdalen) och vips – är vi tillbaka till bilen.

Sylarnas Fjällstation.

Att bara gå mellan dessa fjällstationer blir en tur på ca 5 mil och det går att förboka plats – alltså behövs det inget tält m.m.

Men den stora tjustringen är att hitta någon mysig plats vid en porlande bäck och rigga en "bas". Drickbart vatten finns överallt och det är inga problem att hitta bra tältplatser. Att sedan varannan dag nå en fjällstation med dusch, tre rätters middag och rättigheter, kanske inte är helt fel. Här kan man givetvis också proviantera.

2020 års pandemieffekt infann sig också i svenska fjällen! Fler besökare (ovana sådana med underlig utrustning) och begränsad service på fjällstationer där t.ex. bastu inte var öppna eller andra anpassningar.

Vi alla är ju teknikberoende människor och därmed laddberoende till våra prylar. Det är givetvis våra batterislukande smartphones men även smartklockor, telefoner etc. Personligen såg jag ett laddningskaos framför mig när alla vandrare samtidigt skulle belam-

STF vandrarhem Ljungdalen.

ra varje ledigt eluttag som finns på en fjällstation. Riktigt så illa var det inte förra sommaren! Dock testade jag med att vandra med solceller som funkade riktigt bra. Från 3 % laddning tog det typ 2 timmar att nå 100 %.

Slutligen – det är en fantastisk upplevelse att vandra i svenska fjällen och sedan finns det givetvis det där med regn och mygg ... Men det finns regnkläder och det finns myggmedel.

Mats Attin

Man kan inte bo bättre!

Välbehövlig paus!

Telefonladdning i vildmarken.

MPGI fyller givetvis en funktion även här.

Nostalgi: Ormjakt

Från Polishunden 4-1991

Vid utsättningen till nattpasset, tisd. 6/8-91, undrade vakthavande på LC om vi, undertecknad och Hans Höglin var intresserade av ett ormärende.

En man centralt boende i Malmö hade sett en 3 m lång, grön orm på sin balkong.

Vi utrustar oss med en stabil kartong

och två skurborstar och kör mot adressen.

En kamrat till lägenhetsinnehavaren uppger att han gått ut på balkongen för att njuta av en öl och sommarvärmen.

I den täta vegetationen utmed balkongsidan ser han då något som liknar en orm. Han tror att kompisen lagt dit en gummiorm. Han blir inte gammal på balkongen när han upptäcker att ormen är riktig.

I den täta vegetationen är det svårt att upptäcka ormen, men till slut sticker ett huvud fram ur ett fågelbo (kollegan undrar samtidigt hur bettet är på en så'n där??).

Hans Höglind och Rolf Wickström under ormjakten.

Hans Höglin, Rolf Wickström och Frank Madsen.

Utrustade med skurborstar och en kartong.

Det är omöjligt att avgöra vilken sorts orm det är och ännu svårare att se om det är en giftig orm.

I detta läget är det inte så lämpligt att sticka in handen i "okänd" buske. Här kommer kvastskäftet till stor nytta.

Försök att underifrån peta ormen ur boet misslyckas. Intar en position på balkongen och lyckas därifrån "peta" ormen ur boet. Halvvägs ner i kartong-

en får ormen nytt fäste med framdelen. Ett snabbt "ryck" i den fritt hängande bakdelen och ormen är på plats. Kartongen stängdes lika snabbt. Färden gick sedan till ormxperten och terrarieägaren Frank Madsens Bostad.

Där blev vi upplysta om att det var en Amerikansk Rättsnok, ogiftig, mycket duktig klättrare (klarar av husfasader), kan bli ca 2,5 m, den kräver tropiskt kli-

mat. Ormen som kan ha varit ute i flera dygn har överlevt, tack vare de varma nätterna.

Ormen får nu ett nytt hem i Madsens Terrarium, i Folkets Park. Åtminstone till ägaren hör av sig. (I skrivande stund 20/8 1991 har ingen hört av sig).

Rolf Wikström
Hgrp, Malmö

Skriv i tidningen!

Skriv text i Word. Ange tydligt vad som är rubrik och vem som författat texten. Det finns ingen begränsning i hur mycket text du får lov att skriva, så det är bara att skriva på. Bifoga högupplösta bilder och det är viktigt att dessa skickas i verklig storlek och de får inte ha legat

ute på Facebook, Instagram, WhatsApp, Twitter osv. eftersom detta innebär att bilderna är nerkrympta.

Skicka material till redaktören:
Ola Wahlberg
redaktion@skanepolisen.se.

Returadress
Bl 221428
☒ Okänd
Returpostnr och Ort ...
☐ Avflyttad

Har eller ska du flytta? Får du inte tidningen längre?

Adressregistret till tidningen Skånepolisen är **inte** kopplad till officiellt adress- eller medlemsregister. Detta innebär att vi inte per automatik får besked på om du har eller ska flytta. Du måste själv meddela tidningen detta genom att skicka ett mail till info@skanepolisen.se.

Uppgifter vi behöver: Fullständigt namn • din gamla adress
• den nya adressen dit tidningen ska skickas.

Vill du inte ha tidningen längre måste du också meddela detta, till adressen ovan.

Leif Hallberg har lämnat oss

– saknad polis, musikanter men inte minst
ordförande i Polisens Musikkår Region Syd

Redan som nyexaminerad polisman kom jag i kontakt med Leif och jag minns väl att vi yngre såg upp till honom när han bestämde över oss med fast hand. Han ingav respekt men var alltid vänlig och rättvis.

Senare korsades våra vägar i arbetet och respekten var alltid ömsesidig. Jag hade alltid en känsla av att Leif talade gott om mig vilket fick mig att bli säkrare och bättre på mitt arbete. Jag har hört flera andra kollegor berätta samma sak.

Efter en tid började vi spela tillsammans i polisens musikkår. Leif hade varit med i musikkåren innan jag blev polis men gjorde ett uppehåll då tjänsten tog all hans tid. Vi spelade båda trumpet och lärde snart känna varandra lite bättre som musikanter. För den som aldrig spelat musik med andra kan det vara svårt att förstå den vänskap som uppstår. Det är så många moment som måste stämma på flera plan att när det väl blir bra så uppstår en särskild gemenskap.

Leif blev snart ordförande för musikkåren och det är mycket tack vare honom som vi fortfarande är aktiva. För Leif innebar uppdraget inte bara att leda och representera oss, utan även att ta hand om alla medlemmar, var och en av oss. Så fort någon blev sjuk, eller av annat skäl var borta från en repetition, ringde Leif och kollade hur det stod till. Från början kände nog några att han var kontrollerande men vi förstod snart att det var hans omsorg och stora hjärta som var orsaken.

Hur många gånger har han inte åsidosatt sina egna krämpor för att, utan att jämrta sig, lyssna på oss?

De flesta har nog upplevt Leif som tuff och stark i alla sammanhang men vi som varit nära Leif under de senaste åren, då vi tragiskt nog spelat på flera begravningar för bortgångna musikanter, har han visat en annan sida. Trots att vi sett att han var nära att brista ut i gråt har han rakryggat samlat musikkåren runt kistan och lyckats få fram de fina ord han förberett.

Dessvärre fick vi inte göra detsamma

för honom. Han lämnade oss mitt under pandemin som av förklarliga skäl satte stopp för vårt deltagande under begravningen. När pandemin är över hoppas vi få samlas på en minnesplats tillsammans med anhöriga för att spela för och hylla honom på det sätt han förtjänar.

Leif, vi vet att du vill att vi fortsätter musikverksamheten trots att du är borta, men inget kommer att bli sig likt. Vi kommer att sakna dig.

Paul Brorsson

Polisens Musikkår Region Syd

Förmodligen behövdes två glada musiker i himlen. Kenneth Gunnarsson och Leif Hallberg.

Råttbestyr

Det är väl för ingen obekant att landsvägen mellan Malmö och Ystad delar Sverige i två likvärdiga delar. Mitt på Söderslätt ligger Anderslöv. Slättens pärla. Parallellt söderut från landsvägen går Västergatan och Östergatan. De båda binds ihop av Spelmansgränd. Sedan urminnes tider har hantverkare och köpmän huserat här.

Undertecknad har haft förmånen att delta i en gatuförening, med utflykter, gatufester och påverkan på vår närmiljö. Barnen var också alltid med på våra tillställningar. I början på åttiotalet fanns en liten spinkig påg på gatan. Han och de jämnåriga spakade boll, cyklade och var som pågar är mest.

Gatuföreningen var vilande ett tag men den återupptogs i september 2020 med en gatufest och senare ett stormöte. Mötet handlade nästan bara om en i kvarteret stor råttinvasion. Representer från Anticimex bjöds in till församlingshemmet, men pandemin satte sen stopp för större folksamlingar. Oron växte. Alla kunde rapportera om råttbesök. Botten var nådd när en råtta tagit sig upp i en barnvagn med en baby i.

En äldre dam hade föredragit att åka söderut på vintern. Hon hade gjort så de senaste tio åren. Med mögelangrepp på huset som följd. Huset såldes och ett medelålders par köpte det.

Twist uppstod vem som skulle stå för saneringen. Det medelålders paret,

Björn Grandin.

banken, mäklaren eller ...? Det medelålders paret förbjöds att bo i huset och de flytta till sina föräldrar i ett hus intill. Katten? Den vistades ute och den matades med kattmat. Råttorna tackade och tog emot.

Den lille spinkige pågen hette Björn Juhler och hade utbildat sig till polis.

Då Björn kände mycket för huset och efter att han renoverat ett hus i Smyhamn, slog han till med ett bud, som accepterades. Huset var i dåligt skick och 9 av 10 spekulanter hade nog rivit det, trodde Björn.

Men inte Björn, han satte igång med stor frenesi. Jobbade sena kvällar och tidiga morgnar. Huset som ligger på promenadstråket på Östergatan gjorde att han fick många kommentarer och lyckönskningar av förbipasserande.

En granne i norr – Björn Grandin, f.d. sjökapten – är av full beundran. Första dygnet, då ytterhuset revs fångade sjökaptenen och polisinspektören cirka 12 råttor.

Vid ett fikabesök kunde undertecknad konstatera att av rivningsobjektet hade det nu blivit ett mycket ljus och charmigt hus. En prunkande trädgård fanns nu också, där 150 ton jord hade chaktats bort. Björn har där det behövs anlitat experter från byn.

Alla har inspirerats av Björns fighting spirits, nu när pandemin har legat som en blöt filt över tillvaron. Grannsamverkan har blomstrat. – Björn, nu får Du sluta spika och komma in på en grogg eller en bit mat eller en slät kopp kaffe.

Som läsaren förstår så har vi all anledning att känna oss stolta över kollegan och hans prestation.

Än lever den gamla polisdevisen: SKYDDA, HJÄLPA, STÄLLA TILL RÄTTA, förlåt RÄTTA!

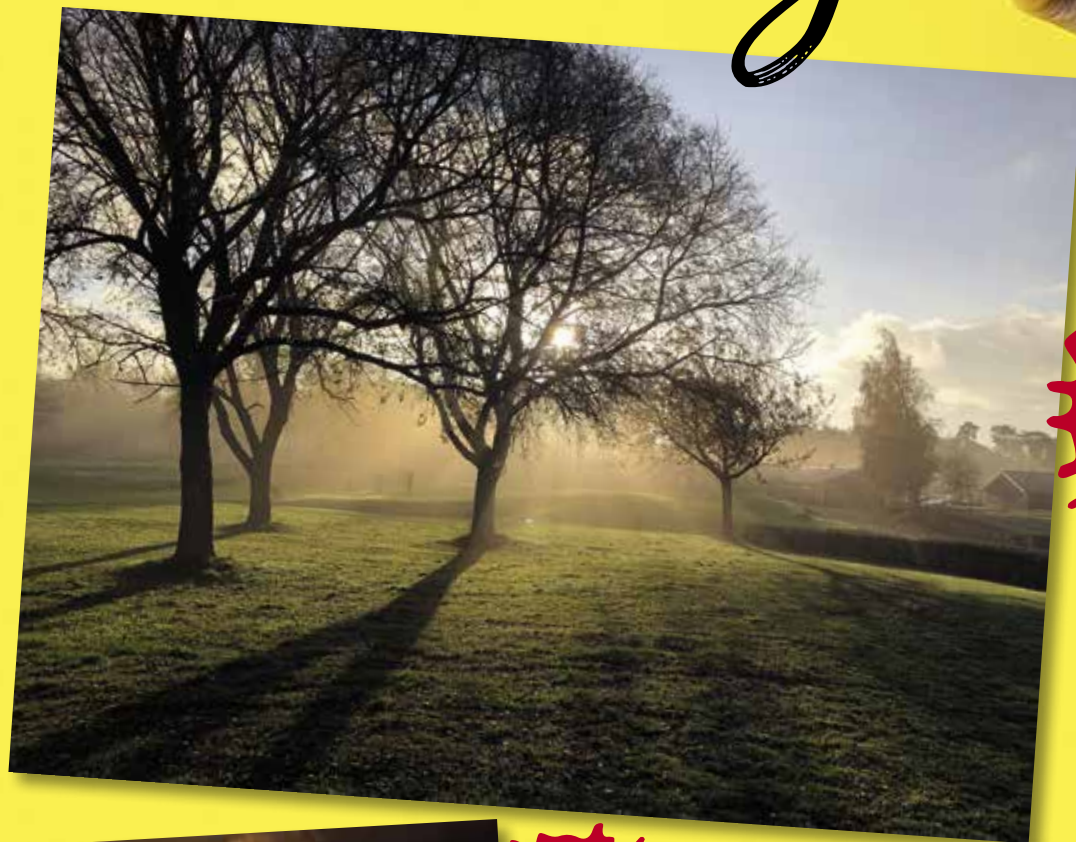
Per "Jyet" Jystrand

Björn Juhler framför sitt hus.

Vinnarna i vår

Fototävling

1:a pris
Stefan Nord

Soldis från golfbanan

Juryns motivering:

En härlig bild som på ett vackert sätt framhäver det härliga med naturen i dess arla timme.

2:a pris
Jan-Eric
Boo

**Golfare i
kvällssol**

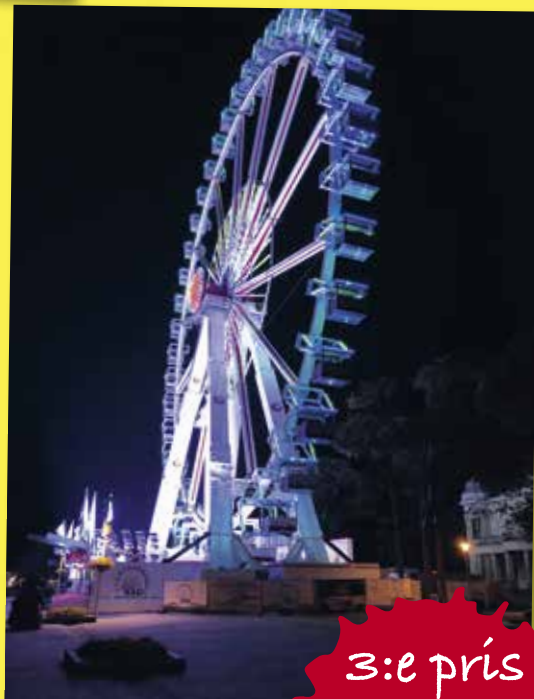
**Juryns
motivering:**

Det går att röra på sig och vara hälsosam även under dagens senare timmar. En hälsobild med ett härligt glöd från den lågt stående kvällssolen.

Pariserhjul

Juryns motivering:

En digital lek med färglådan. Pariserhjulets alla färger i en kontrast mot den nattsvarta himlen ger en häftig effekt.

3:e pris
Malin
Löfström Nord

Vi tackar för er medverkan och för bidragen vi har fått in och hoppas att ni fortsätter att ge er ut med kameran i högsta hugg nu när sommaren är på väg. Priserna hämtas via överenskommelse med Skånepolisens redaktör på; ola.wahlberg@polisen.se.

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Namn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Bankgatan 20
233 31 Svedala

senast den 23 augusti 2021

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på **sidan 15**, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Camilla Frank Persson, Tygelsjö
2. Per-Åke Nilsson, Rinkaby
3. Lars Östrell, Malmö

44 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin bok. (bild till vänster)

